

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6Csp/4/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119200355
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr.LL.M Helena Tóre Janíčková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:5119200355.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Helenou Tóre Janíčkovou LL.M v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 01 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: C. Ž., L. L. XXXX/XX, XXX XX Ž., X.. XX. XX. XXXX, o zaplatenie 2 916,59 eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Žaloba sa vo zvyšnej časti **z a m i e t a**.
- II. Žalovanej sa nárok na náhradu trov prvoinštančného a druhoinštančného konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom na vydanie platobného rozkazu podaným na Okresnom súde Žilina dňa 11. 01. 2019 sa žalobca domáhal proti žalovanej vydania platobného rozkazu, ktorým by súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu istinu vo výške 2916,59 EUR, úrok vo výške 136,32 EUR, úroky z omeškania vo výške 1,28 EUR, úrok vo výške 17,90 % ročne z nezaplatennej istiny 2916,59 EUR od 21.12.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatennej istiny 2916,59 EUR od 21.12.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov 136,32 EUR od 21.12.2018 do zaplatenia, poplatky za poistenie vo výške 5,31, - EUR a náhradu trov konania.

2. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že dňa 21.11.2013 uzatvoril so žalovanou úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 4 000, - EUR. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bola žalovaná povinná splatiť do 15. 11. 2023. Ďalej žalobca uvádzal, že si s odbornou starostlivosťou preveril žalovanú ako žiadateľa o úver pred jeho poskytnutím ohľadom schopnosti splácania úveru v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., pričom zobral do úvahy údaje zo Spoločného registra bankových informácií a Nebankového registra klientskych informácií, report zo Sociálnej poisťovne, údaje poskytnuté žalovanou v žiadosti o poskytnutie úveru alebo kreditné a debetné obraty na bežnom účte žalovanej. Žalobca v žalobe ďalej uviedol, že po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti, nakoľko prestala uhrádzať jednotlivé splátky úveru riadne a včas, z toho dôvodu mal žalobca na základe výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodnúť o predčasnej splatnosti úveru dňa 20. 12. 2018 (a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia druhou upomienkou zo dňa 17. 10. 2018). Žalobca ďalej uviedol, že žalovaná po zosplatení do dňa podania žaloby neuskutočnila žiadnu úhradu. Uviedol, že z dôvodu prehľadnosti uplatňovaného nároku žalobca v petite žaloby rozdelil požadované úroky do zosplatenia a po zosplatení nasledovne: na zmluvný úrok z nezaplatennej istiny do dňa zosplatenia vyčíslený pevnou sumou - naakumulovaný zmluvný úrok z neuhradenej istiny do dátumu predčasnej splatnosti úveru, úroky z omeškania z neuhradených splátok do dňa zosplatenia vyčíslené pevnou sumou, zmluvný úrok z nezaplatennej istiny po zosplatení - žalobca požaduje uvedený úrok odo dňa nasledujúceho po zosplatení do zaplatenia, úroky z omeškania z nezaplatennej istiny po

zosplatnení - žalobca uvedený úrok požaduje odo dňa nasledujúceho po zosplatnení do zaplattenia, úroky z omeškania z nezaplattených úrokov po zosplatnení - žalobca uvedený úrok požaduje odo dňa nasledujúceho po zosplatnení zaplattenia do zaplattenia. V ďalšom žalobca poukazyval na rozhodnutia súdov týkajúcich sa nároku na úrok z omeškania zo zmluvného úroku a nároku na zmluvný úrok po predčasnom zosplatnení.

3. Žalobca na základe výzvy súdu zo dňa 17. 01. 2019 predložil dňa 30. 01. 2019 prehľad úhrad žalovanej do zosplatnenia, špecifikáciu nezaplattených úrokov do zosplatnenia, ako aj úrokov z omeškania do zosplatnenia, stav omeškaných splátok úveru žalovanej, ako aj výpis z účtu žalovanej, ktorým bolo preukázané čerpanie úveru zo strany žalovanej.

4. Okresný súd Žilina vec prejednal a rozhodol na pojednávaní vyhlásením rozsudku dňa 22. 05. 2020 v neprítomnosti strán sporu, a to tak, že výrokom I. rozsudku uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1 502,96 eur spolu s úrokom za obdobie do 20. 12. 2018 vo výške 136,32 eur, úrokom z omeškania zo obdobie do 20. 12. 2018 vo výške 1,28 eur, poplatkami za poistenie za obdobie do 20. 12. 2018 vo výške 5,31 eur, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 502,96 eur od 16. 05. 2020 do zaplattenia, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I. rozsudku nadobudol právoplatnosť dňa 23. 06. 2020 a vykonateľnosť dňa 27. 06. 2020), výrokom II. bola žaloba vo zvyšnej časti zamietnutá a výrokom III. súd vyslovil, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania (v ďalšom označený ako „Rozsudok“).

5. Žalobca podal dňa 05. 06. 2020 odvolanie proti výrokom č. II. a III. Rozsudku (na č. I. 73 - 76 spisu), v ktorom uviedol, že súd porušil právo žalobcu na spravodlivé súdne konanie a postupoval v rozpore so zásadou kontradiktórnosti súdneho konania, keď v rozpore s ust. § 151 CSP skúmal tvrdenia žalobcu, ktoré neboli žalovaným spochybnené. V ďalšom uviedol, že je toho názoru, že v súlade s prejednacou zásadou civilného sporového konania je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu, v ďalšom v odvolacom konaní predložil dôkaz o doručovaní opakovaného upozornenia - doručenkou (na č. I. 77 spisu). Navrhoval, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a žalobe vyhovel v celom rozsahu.

6. Uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9CoCsp/52/2020-96 zo dňa 28. 01. 2021 bol Rozsudok vo výrokoch II. a III. zrušený a v tejto časti bola predmetná vec vrátená Okresnému súdu Žilina na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Okresný súd Žilina predmetnú vec vo vrátenej časti opätovne prejednal a rozhodol na pojednávaní dňa 04. 06. 2021, a to v neprítomnosti žalobcu, ktorý svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil a súhlasil s rozhodnutím vo veci v jeho neprítomnosti, a za účasti žalovanej.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise a zistil nasledujúci skutkový stav:

9. Súd považoval medzi stranami sporu za nesporné skutkové tvrdenie žalobcu (§ 151 ods. 1 CSP v spojení s § 186 ods. 2 CSP), že dňa 21. 11. 2013 uzavreli žalobca a žalovaná úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 5 spisu), v zmysle ktorej poskytol žalobca žalovanej úver vo výške 4 000, - EUR, ktorý sa žalovaná žalobcovi zaviazala splácať v 120-tich mesačných splátkach, a to počnúc 1. anuitnou splátkou splatnou dňa 16. 12. 2013, s konečnou splatnosťou úveru dňa 15. 11. 2023.

10. Súd mal z tvrdení žalobcu, ktoré žalovaná účinne nepoprela, za preukázané, že žalovaná svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnila (žalobca súdu predložil prehľad splácania úveru žalovanou za obdobie od 16. 12. 2013 do 17. 09. 2018, žurnalizované na č. I. 24 spisu, z ktorého vyplýva platobná disciplína žalovanej týkajúca sa splácania predmetného úveru). Žalovaná uhradila žalobcovi do dňa podania žaloby splátky v zmysle zmluvy o spotrebnom úvere splatné do 15. 08. 2018, ostatné splátky (splatné od 16. 08. 2016) žalovaná neuhradila. Túto skutočnosť žalovaná v priebehu predmetného sporu účinne nepoprela.

11. Opakovaným upozornením zo dňa 17. 10. 2018 (na č. I. 22 spisu), doručeným zo strany žalobcu žalovanej dňa 22. 10. 2018 (na č. I. 77 spisu) bola žalovaná vyzvaná na zaplateniu omeškaných splátok úveru poskytnutého na základe predmetnej úverovej zmluvy.

12. Výzvou na predčasné splatenie úveru zo dňa 20. 12. 2018 (na č. I. 23 spisu) žalobca informoval žalovanú, že rozhodol o predčasnej splatnosti predmetného úveru a žiadal o bezodkladnú úhradu celého dlhu.

13. Súd predmetnú vec posúdil podľa nasledujúcich ustanovení právnych predpisov:

14. V zmysle ustanovenia § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej označený ako „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. V zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 zákona prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej označený ako „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

16. V zmysle ustanovenia § 2 ZoSÚ, a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

17. V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 ZoSÚ platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,“

18. V zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 ZoSÚ, platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>> ,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>> , r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>> ,

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>> alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

19. V zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201>> najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. V zmysle ustanovenia § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

21. Na základe vyššie uvedených zákonných ustanovení, vyššie uvedených skutočností, s prihliadnutím na závery prijaté Krajským súdom v Žiline v uznesení sp. zn. 9CoCsp/52/2020-96 zo dňa 28. 01. 2021, ktorými bol Okresný súd Žilina v zmysle ustanovenia § 391 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok viazaný, súd dospel k záveru, že právny úkon, ktorým žalobca zosplatnil predmetný úver (na č. I. 23 spisu) je v dôsledku doručenky predloženej zo strany žalobcu v odvolacom konaní (na č. I. 77 spisu), ktorou žalobca preukazoval, že výzva na predčasné zosplatnenie úveru zo dňa 20. 12. 2018 (na č. I. 23 spisu) sa dostala do dispozície žalovanej, je platným právnym úkonom.

V ďalšom však súd v rámci opätovného posudzovania predmetnej veci v zrušenej a vrátenej časti dospel k záverom, že zmluva o úvere uzatvorená medzi stranami sporu dňa 21. 11. 2013 je bezúročná a bezpoplatková, a to aplikujúc ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) a j) v spojení s ustanovením § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ účinného ku dňu uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy, a to z dôvodu, že predmetná zmluva neobsahuje zákonom obligatórne stanovené náležitosti, a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako ani celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, a zároveň v zmluve absentuje uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Zmluva o úvere síce uvádza údaj - celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť (súčet výšky Úveru a celkových nákladov klienta spojených s úverom) - 8872,40 eur (na č. I. 5 spisu), avšak tento údaj nezodpovedá súčinu počtu splátok (120) s výškou anuitnej splátky (72,27), keďže súčin $120 \times 72,27 = 8\,672,40$ eur, pričom táto suma nezodpovedá sume, ktorá sa ako celková čiastka uvádza v úverovej zmluve. Zákon následne nedostatky, resp. absenciu v zmysle zákona o spotrebiteľských úverov stanovených náležitosti zmluvy sankcionoval bezpoplatkovosťou a bezúročnosťou úveru. Nakoľko z dôkazu predloženého žalobcom - prehľad splácania na č. I. 24 a 24 rub spisu vyplynulo, že žalovaná na predmetný úver do času rozhodovania súdu o predmetnej veci splatila v súčte sumu 4 272,16 eur, čo predstavuje sumu vyššiu ako bola poskytnutá istina úveru zo strany žalobcu, nakoľko zo zmluvy o úvere vyplynulo, že žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 4 000 eur (na č. I. 5 spisu), súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol, nakoľko v dôsledku bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru nebolo možné žalobcovi priznať sumu, ktorú žiadal priznať nad rámec poskytnutej istiny úveru. Z toho dôvodu súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol.

22. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

23. Podľa ust. § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

24. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25. V zmysle ustanovenia § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

26. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca mal v predmetnom spore čiastočný úspech (a to v časti priznanej istiny 1 502,96 eur s príslušenstvom), a žalovaná mala v spore taktiež čiastočný úspech (nakoľko žaloba bola voči nej v časti o zaplatenie sumy 1 416,63 s príslušenstvom zamietnutá), a teda každá zo strán sporu bola úspešná približne v rozsahu 50 %, súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 CSP tak, že nepriznal nárok na náhradu trov konania žalovanej ani žalobcovi.

S prihliadnutím na skutočnosť, že zásada úspechu sa neposudzuje za každé štádium konania osobitne, ale podľa úspechu vo veci, nemôže sa úspešnému odvolateľovi priznať náhrada trov za odvolacie konanie, ak bol napokon v konaní na súde prvej inštancie úspešný druhý účastník, ale náhrada všetkých účelne vynaložených trov v celom konaní od jeho začiatku až po jeho skončenie sa priznáva iba jednému účastníkovi. (Števček, M., Ficová, S. a kol. Občiansky súdny poriadok. I. diel. Komentár. 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2012, 965 s.).

Súd je toho názoru, že uvedený princíp, že náhrada trov konania sa v spore posudzuje ako jeden celok a priznáva sa len jednej strane sporu je možné aplikovať aj v tomto prípade, kedy súd o trovách konania rozhodoval v zmysle zákonných ustanovení Civilného sporového poriadku. O trovách prvoinštančného a druhoinsťančného konania súd nerozhodol tak, že posudzoval úspech strán sporu v jednotlivých štádiách sporu osobitne (teda samostatne v konaní pred súdom prvej inštancie a samostatne pred odvolacím súdom), ale rozhodol posudzujúc úspech/neúspech strán sporu podľa celkového výsledku tohto sporu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 CSP, odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 3 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).